

22. *SÍMEI* est vox, quæ appingitur verborum radicibus, ut formentur adjectiva privationem vel immunitatem exprimentia. In latinam linguam potest verti *immunis*, *expers*; v. g.

Timípnisímei	expers cogitationis	Timípnise	cogito
Tinúkzímei	immortalis	Tinukíze	morior
Komáizímai	expers ægritudinis	Komáiza	ægrotō
Kizéizímei	impudens	Kizéize	pudeo
Ziekszímei	mutus	Ziékke	loquor
Likúpszímei	expers motus.	Likúppe	moveor.

23. *TÁNIN* vel *TAMÁUNIN* est vox, quæ adjecta adjectivis, et aliquando nominibus, indicat intensitatem; latine potest dici. *valde*, *admodum*, *magnus*; v. g.

Tastánin	valde bonus	Taz	bonus
Kapsístánin	valde malus	Kapsís	malus
Lehéitánin	diutissime	Lehéi	diu
Uapzúgtánin	sapientissimus	Uepzúg	sapiens
Titólatamáunin	valde obliviosus	Titólasa	obliviscor
Timestamáun	ingens liber.	Times	liber

Quandoque hæc vox occurrit in forma posita postremo loco, et in hoc casu est nomen.

24. *TIMT* est desinentia, quæ unita nominibus gentes exprimentibus innuit linguam; additur etiam aliquibus aliis vocibus; v. g.

Titókatímt	lingua indica	Titókan	homo. Indus
Alláimatímt	lingua gallica	Alláima	degens ad litus
Ikúitímt	dictum verum	Ikúin	verum
Uéugaléuitímt	jocosum dictum	Uéugaléuisse	jocor verbis
Uéukiutímt	turpiloquium	Ueukiutímse	loquor obscene
Mimíllutímt	stultiloquium	Mimílla	stultus
Uepzúgtímt	sapiens eloquium	Uepzúg	sapiens
Numíputímt	lingua numipa.	Numípu	Indus Nez-perce.